

V.1 Poddziały wspólne języka (Tablica Ic)

Wskaźnik =...

V.1.1 Poddziały wspólne języka – wiadomości ogólne

Poddziały wspólne języka służą do oznaczania języka, w którym dokument jest napisany lub z którego jest tłumaczony.

V.1.2 Podkategorie poddziałów wspólnych języka:

=1/=9 Języki naturalne i sztuczne

=1/=8 Języki naturalne

=1/=2 Języki indoeuropejskie

=1 Języki indoeuropejskie Europy

=2 Języki indoirańskie. Języki nurystańskie (kafirskie) i wymarłe języki indoeuropejskie

=3 Języki martwe o nieznanym przynależności. Języki kaukaskie

=4 Języki afro-azjatyckie, nilo-saharyjskie, kongo-kordofańskie, khoisan

=5 Języki uralo-ałtajskie, japońskie, koreańskie, ajnu, paleosyberyjskie, eskimosko-aleuckie, drawidyjskie, chińsko-tybetańskie

=6 Języki austro-azjatyckie. Języki austronezyjskie

=7 Języki indo-pacyficzne (nieaustronezyjskie). Języki australijskie

=8 Języki Indian amerykańskich

=9 Języki sztuczne

V.1.3 Rozbudowa poddziałów wspólnych języka

V.1.3.1 Rozbudowa za pomocą poddziałów syntetycznych

W ramach poddziałów wspólnych języka występują poddziały syntetyczne =...’0 oraz =...’2 które pełnią tutaj funkcję poddziałów analitycznych:

=...’0 Pochodzenie (początek) i okresy rozwoju języka

Poddziały ’03, ’05, ’07 i ’09 nie mają ogólnego zastosowania. Są przeznaczone do stosowania szczególnego, np. przy łacinie, grece, języku hebrajskim, egipskim.

=...’01 Okres archaiczny, praformy języka, prajęzyk, stary język

=...’02 Okres klasyczny

=...’04 Okres średniowieczny

=...’06 Okres nowożytny

=...’08 Języki przywrócone do życia, ożywione

=...'276 Dialekty społeczne. Slang

=...'282 Dialekty, lokalne lub regionalne warianty językowe, gwary

V.1.3.2 Rozbudowa za pomocą poddziałów wspólnych miejsca dla oznaczenia dialektu lub wariantu lokalnego danego języka

Aby oznaczyć dialekt lub wariant lokalny danego języka do poddziału wspólnego języka dołącza się poddział wspólny miejsca (Tablica Ie), wskazujący na jakim terytorium dialekt lub wariant ten jest używany, np.:

=111(73) Język amerykański angielski

=112(435.9) Język luksemburski

V.1.4 Rozbudowa działu 811, działu 821 i poddziałów wspólnych rasy, narodowości i grupy etnicznej na podstawie poddziałów wspólnych języka

Tablica Ic jest głównym miejscem w UKD dla symboli języków, stanowi wzorzec do rozbudowy działu 811 Poszczególne języki i działu 821 Literatura poszczególnych języków oraz Tablicy If Poddziały wspólne rasy, narodowości i grupy etnicznej.

Rozbudowa działu 811 Poszczególne języki przeprowadzona jest według poddziałów wspólnych języka (Tablica Ic) i przez zastąpienie wskaźnika =... symbolem 811, np.:

=162.1 Język polski (poddział wspólny języka)

811.162.1 Język polski (symbol główny)

Rozbudowa działu 821 Literatura poszczególnych języków przeprowadzona jest według poddziałów wspólnych języka (Tablica Ic) i przez zastąpienie wskaźnika =... symbolem 821, np.:

=162.1 Język polski (poddział wspólny języka)

821.162.1 Literatura polska (symbol główny)

Poddziały wspólne rasy, narodowości i grupy etnicznej tworzy się na podstawie poddziałów wspólnych języka (Tablica Ic) zastępując wskaźnik =... wskaźnikiem (=...), np.:

=162.1 Język polski (poddział wspólny języka)

(=162.1) Polacy (poddział wspólny rasy, narodowości i grupy etnicznej)

V.1.5 Poddziały wspólne języka w zapisie pionowym (metoda BN)

Poddziały wspólne języka w zapisie pionowym nie są stosowane.

Służą tylko do rozbudowy symboli z działów 811 i 821 oraz symboli poddziałów wspólnych rasy, narodowości, grupy etnicznej.